

ILMANVAIHTO-KANAVIEN PUHDISTUKSET

- Ilmamäärien mittaukset
- Desinfiointit

Paikallista, luotettavaa palvelua!
 050 555 7848
www.tekufix.fi

SUUR JYVÄSKYLÄN LEHTI

Keskiviikkona 16. toukokuuta

To klo 11 Avoimet ovet
 Su klo 11 Jumalanpalvelus ja synttärilahvit
 Ma klo 13 Päiväpiiri
Lämpimästi tervetuloa!

Ilmarisenkatu 2
www.pelastusarmeija.fi

Viha vie ihmistä

Kirjailija Tapani Heinosen kahdessa aikatasossa tapahtuvassa romaanissa limittyvät Suomen sisällissota ja nykypäivän terrorismi.

Jussi Komulainen

– Lapsena kiipesimme naapurin Eeron kanssa kotitaloni yläkertaan, ja löysimme sieltä valokuvan sotilaasta upeissa, isoissa raameissa. Kannoimme sen innoissamme alas tupaan ja kysyimme, miksi näin mahtava kuva ei ole seinällä. Siitä lankesi syvä hiljaisuus, kirjailija **Tapani Heinonen** kertoo.

– Äiti kuori perunoita, isä työnsi aamutossun nokalla keinutuolia ja sanoi, että viekää kuva takaisin sinne, mistä sen otittekin. Karstulasta kotoisin oleva Heinonen muistelee, miten hän törmäsi ensimmäinen keran Suomen sisällissotaan.

Kuvassa oli Heinosen isän eno **Otto**, joka oli osallistunut sisällissotaan valkoisten puolella, vaikka oli kotoisin vanhasta torpasta. Tämä oli Heinosen mukaan vaiettu aihe hänen lapsuudenkodissaan. Naapurin poika tiesi kertoa Oton olevan lahtari.

Heinosen sisällä kiinnostus sisällissotaan on kytenyt kauan, ja nyt hän on kirjoittanut aiheesta käsittelevän romaanin *Ja satakieli lauloi Fellmanin pellolla* (Minerva 2018), joka ilmestyy kesäkuussa. Vaikka Heinonen on tehnyt paljon taustatyötä ja sanoo historiallisen raamituksen olevan oikea, hän korostaa, että kyseessä on fiktiivinen romaani.

– Vierastan itse nykyisin muodissa olevia ”väitöskir-

OLLI KAUPPINEN

Kirjailija Tapani Heinosen kesällä ilmestynvä romaani on jo painossa, ja nyt hänellä on aikaa muun muassa maalata verantaa kotonaan Vaajakoskella.

jaromaaneita”, joissa ikään kuin kuvitetaan historiaa ja laitetaan pikkuisen päälle jotakin tarinaa.

Myös psykologina työskentelevä Heinonen on julkaissut aiemmin yhden novellikokoelman ja kaksi

romaania. Hän kertoo, että Ja satakieli lauloi Fellmanin pellolla oli kolmen vuoden projektin ja hänen tähänastisen uransa vaativin teos.

Heinosen romaanissa liikutetaan kahdella aikatasolla. Sisällissodan ajan tapahtumat

sijoittuvat Längelmäelle, jossa Heinonen on itse viettänyt kesä. Vuonna 2015 kirjailija Heikki Puharila puolestaan on kirjoittamassa romaania sisällissodasta. Hänen tyttärensä asuu yhdessä Syyriasta paenneen sunnimuslimin kanssa Pariisissa, kun tammi-kuussa *Charlie Hebdo* -lehden toimittamiseen hyökätään ja marraskuussa eri puolilla kaupunkia tehdään useita terrori-iskuja.

– Tapahtumat limittyvät ja ovat dialogissa keskenään. Kirjailija Heikki Puharila elää terrorismin aikaa tässä päivässä, ja hän kirjoittaa sisällissodasta ja tutkii omia sukujuuriaan, Heinonen kertoo.

VÄKIVALTA, raakuus ja julmuus ovat ylipäättänsä mietityttäneet Heinosta paljon.

– Nyt Välimeren yli tulee pakolaisia, ja taustalla on se, että ihmiset ovat eri mieltä jostakin: minun uskontoni on oikea, sinun väärä, minun aatteeni on oikea, sinun väärä. Näin yhtymäkohtia siihen, kun Längelmäveden jäällä meni pakolaiskolonnia, kun he olivat lähdessä Orivedelle, kohti Venäjää ja kuka minnekin – ja päätyivät Fellmanin pellolle (väliaikainen vankileiri).

– Siitä tuli oivallus, että vihan ellipsin muotoinen rata vetää painovoiman tavoin ihmistä puoleensa: vaikka olemme näennäisesti sivistyneitä, palaamme aina samaan.

Heinosen mielestä ihmiskunnan suurin virus on pohjaton oikeassa olemisen tarve, joka tuhoaa ihmissuheteita ja sodissa ihmisiä. Sen sijaan hän kaipaa erilaisten näkemysten ymmärtämistä ja ihmisten kunnioittamista. Uudessa romaanissaan hän kuvaa sisällissotaa molempien osapuolten näkökulmasta.

– Minua ei juuri kiinnosta, kumpi on oikeassa tai väärässä. Pyrin ymmärtämään kaikkia, mutta ymmärtäminen on eri asia kuin hyväksyminen. Jotta kirjailijana voi päästä ihmisten nahkoihin, on pakko olla vuorollaan jokaisen puolella, vaikka se olisi kuinka karmaa.

Vaikka Heinonen puhuu paljon vihasta ja näkee pessimistisiä yhteyksiä nykyisessä vihapuheen täyttämässä ilmapiiirissä ja sata vuotta sitten Suomessa sisällissotaan johtaneissa tapahtumissa, hän halusi romaaniinsa mukaan myös valonpilkahduksia siitä, että kaikki hyvä ihmisessä ei kuole vihan keskellä. Längelmäellä ruusutina hoiti pappilassa sekä punaisia että valkoisia haavoittuneita, ja jotkut saksalaiset sotilaat päästivät perheitä pakoontaan Fellmanin pellon vankileiriltä.

– Hyvät teot johtavat hyvyyteen ja pahat teot koston. Jos aina kostat ja puhkaiset silmän, niin maailma on sokea ennen pitkään, Heinonen tiivistää romaaninsa gandhilaisen teeman.

Tänään

Rakennusjätteen kierto vielä vähäistä

Keski-Suomessa syntyy vuodessa rakennusjätettä yli miljoona tonnia. Rakennusjätteen kierrätysaste on kuitenkin vasta 20–30 prosentissa.

Sivu 13

Sami Kotola on jälleen teko-taiteellinen

Sivu 4

Lisää tarjontaa alkukesän iltarasteille

Vaajakosken Terä tarjoaa suunnistuksen ystäville lisämaustetta järjestämällä kevään ja alkukesän aikana iltarasteja. Tarjolla on kolme eri ratavaihtoehtoa, joissa on haastetta niin huippusuunnistajille kuin kuntoilijoille.

Sivu 23

Papilla on tärkeä rooli elämän juhlissa

Sivut 18–19

Henkilökohtaista

Miten ehdit kirjoittaa ja käydä päivätöissä?

Teen tällä hetkellä osa-aikaisena psykologin töitä ja olen joka toinen viikko töissä. Olin taiteilija-apurahalla puoli vuotta ja nyt osa-aikaeläkkeellä. Edellisten kirjojen aikaan olin vuorotteluvapaalla. Olin varmaan jäänyt vapaaksi taiteilijaksi, mutta minulla on kerta kaikkiaan ihana työpaikka Keski-Suomen TE-toimistossa ja ihanat työkaverit, ja tykkään olla kiinni siinä.

Mitä mieltä olet siitä, miten Suomen sisällissotaa on

Tapani Heinoselle leipälapio edustaa rukiisia perusarvoja ja muistuttaa äidin leipomasta leivästä sekä omista juurista. Hänen leipälapionsa on ostettu antiikkiliikkeestä, ja sillä on paistettu lähinnä karjalanpiirakoita.

käsitelty taiteessa?

Tämä voi olla vahvasti sanottu, mutta monesti perustavoitteena on saada joku jalkapuuhan, joko paha lahtari tai paha punainen. Halutaan päästä sellaiseen lopputulemaan, että kumpi on tappanut enemmän tai ollut enemmän väärässä, mihin en itse pyri. Niin paljon kuin **Väinö Linnan Täällä Pohjantähden alla** -romaanin arvostankin – ja pitää ottaa huomioon, että se on oman aikansa tuote – niin siinäkin lähtöasetelma on sellainen, että valkoiset

ovat etäällä ja pääsääntöisesti pahoja hahmoja ja punaiset täynnä ideologiaa.

Aiotko osallistua Yläkaupungin Yöhön lauantaina?

Saattaapi olla. Olen käynyt siellä aiemminkin, ja nyt sitä suuremmalla syyllä, kun tämä projekti on ohi. Kirjoittaessani en hirveästi lue, ja hädin tuskin seuraan lehtiäkään, sillä en halua saada muualta ”instant-vaiikutteita”, vaan yritän suojella omaa lähtökohtaani. Nyt kun on tullut ulos kammiostaan, niin sielläkin voisi käydä.